

РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ – ОСНОВА РЕГІОНАЛЬНОГО КОНКУРЕНТНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

КАТЕРИНА ГНАТЕНКО, студентка гр. МР-
1-20 Науковий керівник Байдак І.І.,
старший викладач

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Ринкові економічні відносини вимагають розробки в аграрно-промисловому комплексі нових підходів до стратегії аграрної політики, спрямованої на формування продовольчої безпеки країни, пріоритетність розвитку сільського господарства, докорінну перебудову економічних, соціальних та правових відносин в аграрній сфері, свободу підприємництва та конкуренції. Потреба економічного розвитку сільських територій зумовлена низкою невирішених питань, зокрема щодо зростання соціально-економічного рівня сільських мешканців та підвищення якості життя на сільських територіях, в основі яких – формування регіонального конкурентного потенціалу.

Важливою ознакою сучасного економічного розвитку є те, що поступово відбувається перенесення акцентів регулювання регіонів з фінансової або технічної допомоги регіонам на створення засобів формування конкурентоспроможності регіонів. Це означає, з одного боку, що об'єктами регіональної політики стають не лише «проблемні» регіони, а регіони як такі – оскільки:

- по-перше, саме регіон є тим рівнем, на якому формується конкурентоспроможність країни;
- по-друге, завдання підтримання та посилення конкурентоспроможності стосується всіх без винятку регіонів. І

відповідно мають бути змінені акценти регіональної політики, її засоби та форми, а також форми допомоги регіонам

Основним видом виробництва серед сільських територій залишається аграрне виробництво. На основі проведеного аналізу можна виділити три найбільш перспективні області України для розвитку агропромислового комплексу: Вінницька, Тернопільська та Херсонська.

Ці області характеризуються: одними з найбільших показників частки сільського населення (відповідно 49,1; 55,3 та 38,8%) та частки зайнятого населення у сільському господарстві (відповідно 31,2; 32,6 та 29,5%); найбільшою часткою продукції сільського господарства у валовому регіональному продукті (30,4; 30,6 та 33,6% відповідно) [1].

Проте на сьогодні існує ряд невирішених проблем. Для забезпечення рівномірного розвитку цих територій підхід до розвитку сільського господарства має бути всебічним та комплексним. Зокрема, для забезпечення сталого розвитку сільських територій необхідно визначати регіональні пріоритети в економічній, екологічній та соціальній сферах та знаходити можливості реалізації кожного з них. На часі розроблення на державному рівні концептуальних засад та стратегії розвитку сільських поселень України з урахуванням напрямів реформування територіальної організації влади та досягнень світового досвіду стимулювання місцевого соціально-економічного розвитку.

Список використаних джерел:

1. Заяць Т.А. Розвиток сільських поселень України в умовах децентралізації: можливості та ризики, демографія та

соціальна економіка. 2017. – № 3 (31). – С. 48–60.

2. Ключник А.В. Формування і розвиток економічного потенціалу сільських територій України : моногр. / А. В. Ключник. – Миколаїв : Дизайн та поліграфія. – 2011. – 468 с.